

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **L. P.**, zastoupená Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2014, č. j. JMK 4752/2014, sp. zn. S-JMK 137208/2013/OD/St, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2015, č. j. 62 A 59/2015 – 52,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Žalobkyně se mezi lety 2008 a 2013 dopustila sedmi dopravních přestupků, v důsledku kterých jí kromě uložených pokut byly také zaznamenávány body do registru řidičů. Při provedení záznamu bodů za poslední z těchto přestupků (ze dne 15. 7. 2013) zjistil Městský úřad Tišnov (správní orgán I. stupně), že žalobkyně dosáhla celkového počtu 12 bodů. V souladu s § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), jí tuto skutečnost dne 17. 7. 2013 oznámil a vyzval ji k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu.

[2] Žalobkyně brojila proti záznamu bodů námitkami dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně tyto námitky rozhodnutím ze dne 26. 9. 2013, sp. zn. S-MUTI 16382/2013/OD-93, zamítl a provedený záznam bodů potvrdil. Toto rozhodnutí posléze potvrdil i žalovaný, který odvolání žalobkyně proti němu zamítl.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně u Krajského soudu v Brně. Ten však její žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedl, že řízení o přestupku a námitkové řízení jsou dvěma samostatnými správními řízeními. Zatímco v řízení o přestupku je primární otázkou naplnění všech zákonných znaků přestupku a je posuzováno, zda se konkrétní subjekt dopustil určitého přestupku, a za to je mu uložena případná sankce, řízení o námitkách je zákonem stanovený postup přezkoumávání, zda pro záznam bodů do evidenční karty řidiče existuje způsobilý podklad a zda byl na základě tohoto podkladu zaznamenán správný počet bodů. V řízení o námitkách již zásadně není dán prostor pro přezkoumávání skutkového stavu ve věci jednotlivých přestupků.

[4] K námitce, že na pokutovém bloku ze dne 8. 5. 2011, série AL/2009, č. L 3959709, absentuje otisk úředního razítka, a nebylo tak dostatečně postaveno najisto, kdo pokutový blok vydal, soud uvedl, že na fotokopii předmětného pokutového bloku obsažené ve správním spisu je zachycen otisk úředního razítka Policie České republiky spolu se jménem, podpisem, uvedením funkce a číselným zařazením úřední osoby, která jej vystavila („R. K., *nstržm.*“). Námitku tedy neshledal důvodnou.

II. Kasační stížnost

[5] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost namítajíc jeho nezákonnost pro nesprávné posouzení právní otázky, tedy důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).

[6] Na pokutovém bloku ze dne 8. 5. 2011 není uvedeno označení orgánu, který jej vydal, a proto nejde o podklad způsobilý k záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče. Policie České republiky, jejíž razítko se na bloku nachází, nemůže vystavit blok na pokutu za přestupek na úseku dopravy, neboť k tomu není oprávněna. Tímto orgánem je krajské ředitelství policie příslušného kraje. Pokud krajský soud zastal názor, že razítko „Policie České republiky“ označuje orgán, který pokutový blok vydal, pak měl z úřední povinnosti vyhodnotit pokutový blok jako nicotný a napadené rozhodnutí žalovaného zrušit.

[7] Žalovaný odkázal na své vyjádření k žalobě ze dne 23. 4. 2014. Uvedl, že se plně ztotožňuje se závěry krajského soudu, a že tedy považuje kasační stížnost za nedůvodnou.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Stěžovatelka v žalobě zpochybnila „*skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, bylo třeba prokázat danou skutečnost v podobě příslušných částí pokutového bloku..., tedy originálního rozhodnutí, tj. dílu A. bloku*“. Dále uvedla, že „*při uložení blokové pokuty je tedy uvedení otisku úředního razítka kruciólní... Na dané části dílu A (originálu) pokutového bloku předmětná identifikace absentuje a ani nelze jakkoli identifikovat orgán, tedy subjekt, který rozhodnutí vydal, tedy...jde o rozhodnutí nezákonné, které nemůže být způsobilým podkladem pro zápis bodů*“.

[11] Neuvedla přitom, které z rozhodnutí má na mysli. Zmínila však skutkové okolnosti, na základě nichž byl pokutový blok vydán, proto žalovaný ve vyjádření k žalobě a posléze i krajský soud v rozsudku dovodili, že brojila proti pokutovému bloku ze dne 8. 5. 2011. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že na tomto bloku je zachycen otisk úředního razítka Policie České republiky včetně specifikace osoby, která blok vystavila. Proto shledal námitku žalobkyně, která tvrdila, že na bloku chybí otisk razítka a není zřejmé, kdo jej vydal, nedůvodnou.

[12] V kasační stížnosti stěžovatelka namítá nikoliv neexistenci razítka na bloku, ale skutečnost, že je na něm otištěno razítko Policie ČR. Dle ní zde mělo být otištěno razítko krajského ředitelství policie příslušného kraje. Stěžovatelka tak poněkud prohloubila svou žalobní námitku tvrzením, ke kterému se žalovaný v rámci řízení o žalobě nemohl vyjádřit. Nicméně vzhledem k tomu, že stejně jako v žalobě brojí proti nedostatkům razítka na témž pokutovém bloku, nevyhodnotil Nejvyšší správní soud námitku jako nepřijatelnou z důvodu jejího neuplatnění v řízení o žalobě (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[13] Neshledal ji však důvodnou.

[14] Pokutový blok byl vydán příslušníkem Policie ČR na základě jeho oprávnění vyplývajícího z § 124 odst. 9 písm. f) zákona o silničním provozu. Toto ustanovení je zařazeno v Hlavě VI nazvané „*Státní správa*“. Ustanovení § 124 odst. 1 potom stanoví, že „*státní správu ve věcech provozu na pozemních komunikacích vykonává ministerstvo, které je ústředním orgánem státní správy ve věcech provozu na pozemních komunikacích, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností, Ministerstvo vnitra a policie*“. Legislativní zkratka „*správní orgán*“ je v s. ř. s. definována v § 4 odst. 1 písm. a). Podle této legislativní zkratky se správním orgánem rozumí a) orgán moci výkonné, b) orgán územního samosprávného celku, c) fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Policie tedy vystupuje při provádění úkonů podle § 124 silničního zákona jako správní orgán, resp. jako orgán moci výkonné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 6 Aps 3/2011 - 63, publ. pod č. 2603/2012 Sb. NSS).

[15] Policie je orgánem veřejné správy, kterou se rozumí činnost k tomu zřízených a pověřených subjektů a která směřuje k zabezpečení záležitostí veřejného (obecného, celospolečenského) zájmu. Vrchnostenskou správu vykonává Policie ČR jako ozbrojený bezpečnostní sbor, její organizační uspořádání nemá vliv na její kompetence (srov. Vangeli, B.: *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 5-6). Orgánem, který pokutový blok vydal, je tedy Policie ČR. Razítko „*Policie České republiky*“ tak tento orgán identifikuje dostatečně. K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že v rozsudku ze dne 14. dubna 2011, č. j. 9 As 32/2011 - 68, posuzoval náležitosti pokutového bloku, na kterém bylo otištěno razítko Policie ČR, a uvedl, že „*pokutový blok obsahuje zákonem stanovené formální náležitosti tak, jak stanoví § 85 odst. 4 zákona o přestupcích*“ a kasační stížnost namítající jeho nedostatky zamítl.

[16] Pro úplnost považuje soud za vhodné upozornit na svou ustálenou judikaturu, z níž vyplývá, že rozsah přezkumu podkladu pro zápis bodů do registru je v řízení o námitkách užší, než při přezkumu v rámci řízení o přestupku (řízení o námitkách nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku ani jej nenahrazuje), k tomu srov. rozsudky ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87 či ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010 - 105. V řízení o námitkách tak správní orgán posuzuje, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. V důsledku toho pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 - 59).

[17] Konkrétními náležitostmi pokutového bloku ve vztahu k jeho způsobilosti být podkladem pro záznam bodů, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20. Dovedil, že ne vždy způsobují formální či obsahové nedostatky bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Obecně konstatoval, že ob stojí vada či chyba, která nesměřuje ke zpochybnění skutečnosti, že se stěžovatel dopustil přestupku. Konkrétně potom uvedl, že bez vlivu na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů jsou následující vady: ověření totožnosti stěžovatele nesprávným způsobem, chybně uvedené datum narození stěžovatele, absence poučení o způsobu placení pokuty, chybějící či nečitelný podpis policisty a podobně.

[18] Vzhledem k tomu, že pokutový blok je svého druhu rozhodnutím, lze rovněž odkázat na bohatou judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se formálních požadavků na správní rozhodnutí. Ta opakovaně dovozují, že chybějící otisk úředního razítka či podpis úřední osoby nebo chyba v označení správního orgánu zpravidla nepředstavují podstatné vady, nezpůsobují-li pochybnost o pravé podstatě a druhu písemnosti (srov. rozsudek ze dne 21. 4. 2004, č. j. 2 Azs 5/2004 - 48, ze dne 20. 1. 2011, č. j. 8 As 47/2010 - 81 či ze dne 25. 11. 2003, č. j. 7 A 82/2002 - 40).

[19] V nyní projednávané věci obsahuje pokutový blok přesné vymezení přestupku a vlastnoruční podpis stěžovatelky. Tyto dvě náležitosti jsou pro způsobilost bloku být podkladem pro záznam bodů zcela klíčové, vůči nim se ovšem stěžovatelka nevymezuje. Dále je zde uvedeno jméno, funkce, číselné zařazení a podpis příslušníka Policie ČR, který blok vydal a ono razítko Policie ČR. I kdyby zde mělo být otištěno razítko krajského ředitelství, nikoliv Policie ČR, neměla by tato skutečnost v souladu s výše uvedenými judikatorními závěry vliv na možnost zapsat dle tohoto bloku body do registru řidičů. Ani z tohoto pohledu by tedy nemohla být kasační argumentace stěžovatelky důvodná.

IV.

Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud tedy neshledal námitku stěžovatelky důvodnou. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[21] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2016

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu